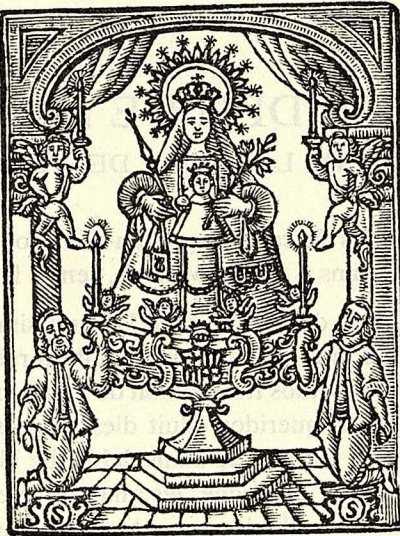

GOIGS DE MARIA SANT^{MA}. DE LA MERCÈ,

FUNDADORA DE SA REAL, Y MILITAR RELIGIÓ DE
REDEMPtors, Y PATRONA DE LA CIUTAT DE BARCELONA.

dia 24

Setembre

A VOS Estela del dia
invocám per Redemptora;
Siau nostra Protectora
per vostra Mercè, Maria.

Desdel Cel molt compassiva
miráreu de tota Espanya
la captivitat estranya,
y pena mes que excessiva:
Quant vostra Soberania
las cadenas llança fora; &c.

La esclavitut redemireu,
baixant Vos à Barcelona,
al Gran Nolasco en persona,
per Vedemptor elegireu:
Transformant la nit en dia
vosstras llums, Sagrada Aurora; &c.

En esta Ciutat fundareu
vostra Santa Religió
de la Mercè, y Redempció
de Catiús la intituláreu:
O Institut de gran valia,
digne de tant Gran Autora! &c.

A vostres Fills empenyáreu
ab quart Vot de redemir,
y la llibertat rendir
per lo Proxim obligáreu:
Si dels mals la tiranía
de sa Fé fos vencedora; &c.

Volguereu per gran finesa
vestiissen tots de blancura;
perque fos prenda segura
de vostra intacta Pureza:

V. Ora pro nobis, Sancta Maria de Mercede

Blaso, que per gloria ha
de la Mercè Redemptora; &c.

En lo transít necessari
de la mort, logra lo Cel,
qui vesteix en vida ab zel
vostre Sant Escapulari:
Donantli la Iglesia Pia
grans perdons per aquella hora;
siáu nostra Protectora
per vostra Mercè Maria.

Vostre Imatge singular,
que adorám ab rendiment,
en vostre primer Convent,
Nolasco feu imitar:
Del semblant, que ab alegria
li mostrareu aquella hora;
siáu nostra Protectora &c.

Per los Angels fou portada
à la Mar ab reverencia,
pera que de sa inelencencia
una Nau fos preservada:
Fou sa presencia la Guia,
y total Restauradora; &c.

En Profeso la portaren
los de esta vostra Ciutat,
quant la Pesta, y Sequedat
fam, y mort amenassaren:
Que de tants mals la porfia
ceisás per Vos no se ignora; &c.

Per la Llagosta vorás
afligida Barcelona,
elegintvos per Patrona

tingué remey eficás:

Puix de tota sa gran cria
foreu la Aniquiladora; &c.

En lo Cel de vostra Cara
descubriu vostres Mercés;
puix de los brillants lo excés
favors, y gracias declara:
Lo Devót, que en Vos confia,
facilment las atesora; &c.

En Profecia ha parlát
Sant Pere Armengol, dient:
que en tota pena, y torment
vinga à Vos esta Ciutat:
Perque en Vos sempre tindria
son Amparo, y Defensora; &c.

Los Catiús, que en las cadenas
están presos ab rigor,
ab llagrimas, y fervor
vos invocan en sas penas:
Ohíulos, donchs, Verge pia,
puix sou la Llibertadora; &c.

En vostra Mercè tenim
fixada nostra esperança,
y ab segura confiança
anima, y cor vos rendim:
Puix en vostra bisarria
assegurám la millora;
siáu nostra Protectora, &c.

Puix gosán la majoria
en fer Mercés, Gran Senyora;
siáu nostra Protectora
per vostra Mercè, Maria.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

O R E M U S.

Deus, qui per gloriosissimam Filii tui Matrem, ad liberandos Christi Fideles à potestate Paganorum, nova Ecclesiam tuam prole amplificare dignatus es: presta quæsumus, ut quam pie veneramur tanti operis Insupertricem, ejus pariter meritis, & intercessione à peccatis omnibus, & captivitate Dæmonis liberemur. Per eundem Christum Dominum nostrum R. Amen.

Barcelona : Per CARLOS GIBERT, y Tutó Estamper, y Llibreter.

MARE DE DÉU DE LA MERCÈ

PATRONA DE LA CIUTAT DE BARCELONA

Entre les ordes redemptores de captius que tan bones obres executaren entre els cristians empresonats pels musulmans a l'Edat Mitjana, tenim la catalana Orde de la Mercè.

Com diu la tradició, el dia 2 d'agost de 1218 la Santíssima Verge Maria s'aparegué al piadós Pere Nolasc encomanant-li la fundació d'una milícia religiosa dedicada al rescat dels captius, aparició compartida pel virtuós fra Raimon de Penyafort, de l'Orde de Predicadors, i per l'«alt rei en Jaume», el Conqueridor. Vuit dies després, onze cavallers barcelonins s'unien al fundador Pere Nolasc i rebien de mans del Bisbe l'hàbit blanc amb les armes de la catedral de Barcelona, la creu, i del regne, les quatre barres de sang. Amb els vots que pronunciaren es comprometien a redimir els captius, de manera especial aquells que es veiessin en més greu perill d'apostasia per causa dels sofriments, i que si els diners reunits per al rescat no bastessin, quedar-se en presó a canvi de la llibertat del prè.

Molt pocs anys després, el 1249, Ramon de Plegamans cedia uns terrenys dins la ciutat per a construir el temple i convent dels frares mercedaris. A finals d'aquest segle XIII l'Orde Mercedari era estès a totes les ciutats importants de la corona catalano-aragonesa fins a Xàtiva.

La protecció maternal de Maria afavorí la ciutat de Barcelona, fent-li grans mercès en temps de calamitats i epidèmies. El Consell de Cent la va proclamar patrona de la ciutat l'any 1687 en agraïment a ser lliurada de la plaga de llangosta.

El culte a la Mare de Déu de la Mercè, amb missa pròpia, va ser estès a l'Església Universal l'any 1696, pel papa Innocenci XII, cosa que va ser celebrada a Barcelona amb festes diverses.

Arribat el segle XIX es va formant un moviment per a demanar la coronació canònica de la bella imatge gòtica de la patrona de Barcelona. Durant l'Exposició Universal de 1888, va arribar el moment. Es creà un comitè encarregat de l'organització de la solemnitat, del que n'era president honorífic el Sr. bisbe Dr. Català, i president executiu l'alcalde Rius i Tauler. L'acte de la coronació canònica va tenir lloc al presbiteri de la catedral el 21 d'octubre de 1888. L'acte fou solemnitzat per la presència de diferents bisbes, l'abat de Montserrat i el Pare General dels Mercedaris i la Infanta Isabel, i les autoritats de la ciutat. Les festes populars foren grans.

Amb la revolució del 1936 desaparegué la valuosa corona, que després, el 1939, l'Administrador Apostòlic del bisbat, Dr. Díaz Gómara pogué recuperar gràcies a la col·laboració del mandatari francès el general Petain.

S'ha clos l'Any Sant Marià universal de 1987-88 amb la commemoració del centenari de la coronació en la mateixa catedral on va tenir lloc acte tan solemne.

Teresa Jujol i Gibert